

Un POUM poc transparent, sense consens, ni participació.

El POUM, possiblement, és una de les qüestions més importants que pot aprovar actualment un Ajuntament. És la planificació de com ha de ser el poble a vint anys vista: com ha de créixer i com s'ha de conformar. La llei que el regula s'ha concebut per garantir que la seva redacció sigui un procés participatiu, de tots. Perquè no l'aprovi un ple, un Ajuntament o un equip de govern, sinó perquè sigui el màxim de gent qui l'aprovi. Que les entitats, el poble, la ciutadania, els col·lectius, també se'l considerin seu, perquè plasmi un model de poble de tots, i no només d'una persona o d'un equip de govern. La gran majoria d'Ajuntaments són conscients que quan inicien el procés de redacció del POUM, aquest procés ha de ser una obra coral i col·lectiva.

Però a Taradell aquest POUM serà aprovat només amb els vots favorables de CiU. Mai, ni l'actual alcalde ni l'anterior han buscat el consens en el POUM. No els ha interessat implicar els cinc regidors d'Esquerra, representants legítims d'una bona part del poble, en el disseny del futur de Taradell. I no és només en el POUM. En el que portem de mandat, CiU només ha tingut en compte el nostre grup a l'hora de la subvenció del PUOSC. En res més.

En temes com aquest, el POUM, una planificació a vint anys vista, es comprova la manca de voluntat d'entesa, que mai es busca ni es valora el consens, que l'aprovació de quelcom important pel poble no es faci amb els vots de tots, amb la integritat legítima de l'expressió democràtica de Taradell. L'equip de CiU no busca ni valora el consens per una raó molt simple: perquè el consens no es regala, es treballa, es guanya, perquè si es vol consens s'ha d'estar disposat a debatre, a escoltar, a enriquir la proposta amb millores d'altri i el més important, a cedir. I sembla evident que aquesta manera de fer no és la d'aquest equip de govern. Tenim la sensació que per CiU el grup municipal d'Esquerra és una anomalia institucional, un dany col·lateral de la democràcia. I això ens decep.

Hem passat d'un Ajuntament capaç de fer grans coses amb un esclap i una espadenya, a un Ajuntament incapaç de fer res si no és amb unes oficines d'última generació, amb portes que s'obren soles i llegint les empremtes digitals. Amb un equip pel qual l'Ajuntament és una empresa, una feina de despatx de gestió pura i dura. Una empresa que es mira el melic i intenta posar ordre sense saber exactament a què es dedica, sense saber què fabrica, però això sí, mirant d'augmentar la facturació, i venent, si cal, el patrimoni que tenim o requalifiquem. Ens agradaria dir que Esquerra té un model de poble diferent del de CiU, perquè això voldria dir que CiU té algun model de poble. Som dalt d'un vaixell que navega, amb una gran tripulació, endreçada, amb els motors d'última generació, però que no sap cap on va. No té clar quin és el port de destí. Només es tracta de navegar i mantenir l'estatus.

No hi ha model comercial, i com que no hi ha model, ens permetem posar en perill el comerç de Taradell permetent que un supermercat es pugui instal·lar fora de la trama urbana i comercial del municipi. O preveient una remodelació del centre de Taradell, que de bones a primeres deixa de banda la reconversió dels principals carrers comercials.

No hi ha model industrial. Què vol Taradell, empreses grans o petites? Perquè no reparcel·lem aquest terreny que l'Ajuntament vol requalificar i hi permetem de fer vàries naus petites, que permetin acollir les PIME de Taradell? Potser perquè aquest terreny té un altre destí...

S'excusa la urgència del POUM, precisament per la necessitat imperiosa de generar nous solars industrials, perquè l'Ajuntament té una gran demanda per part dels empresaris que es queixen de la manca de sòl industrial. Per això hem de resoldre i aprovar el POUM ràpid, sense pèrdua

Un POUM poc transparent, sense consens, ni participació.

de temps... és urgent, però la realitat ens diu que dins del mateix polígon hi ha naus buides, i que en municipis veïns s'ofereixen naus de qualitat i gran superfície a preus realment baixos. Estem immersos en una greu crisi que fa difícil de justificar aquesta demanda extraordinària de l'Ajuntament. De fet, en declaracions a la premsa, l'alcalde ja admet que tot i que hi havia 'molta demanda' ara aquesta ha 'afluixat molt'. Aprovarem el POUM i ja veurem quan es farà l'ampliació del Vivet. Qui invertirà ara tots els diners que costarà la urbanització? Això sí, tindrem un polígon industrial sense cap bri d'esponjament en equipaments o zones verdes, i que a dia d'avui ja esta col·lapsat.

Aquest POUM tampoc presenta cap model social. Es perjudica l'habitatge públic de manera que les primeres promocions que es facin no compliran amb la llei que obliga a fer un 30% d'habitatge públic. Resoldrà aquest POUM els problemes d'envelliment de la població? La manca d'ascensors a la majoria d'edificis? Resoldrà els problemes de mobilitat de la població? Algú s'ho ha demanat? Algú ha pensat abans de fer el POUM què és el que volia aconseguir el POUM, més enllà de generar sòl urbanitzable? No. És més del mateix, la planificació a salt de bardissa. Hem fet el POUM no per millorar la qualitat de vida dels taradellencs, no per resoldre els problemes endèmics del nostre municipi, sinó perquè s'havia acabat el sòl urbanitzable i ja no es podia construir més.

Hem parlat de procés de participació. Avui s'aprova un POUM el procés de redacció del qual s'ha limitat a mostrar a la gent, en una sessió mitjançant un powerpoint, com era aquest nou planejament urbanístic. A penjar uns documents a internet, que a sobre no coincidien plenament amb els que hi havia exposats a Can Costa i Font. I a crear una comissió de seguiment, que malgrat estar prevista en el procés aprovat, al final es va crear gràcies a la moció que vam presentar, perquè CiU senzillament volia excloure el nostre grup. Així, es va crear tard i a contracor una comissió que s'ha reunit unes poques vegades, i que des del juny d'aquest 2009 ja no ha tornat a convocar-se, perquè això suposava explicar com anava canviant el POUM, que era l'objectiu de la comissió però no pas del grup de CiU.

Aquest és un POUM redactat inicialment per algú que marxava, que ja encarnava el passat de Taradell. En l'aprovació inicial vam dir que aquest era el POUM d'en Josep Munmany. Ja llavors vam criticar el fet que se'ns havia deixat de banda, tot i les promeses fetes pel llavors batlle, que deia, que malgrat estar a l'oposició, havíem de treballar el POUM colze a colze. Es comprova que abans i ara, per CiU, fer les coses conjuntament és que els altres diguin sí i amén a tot allò que ells decideixin. No hi ha marge al dubte, a qui pensi diferent. No hi ha marge per aquell o aquells que no vulguin passar cegament pel tub.

Durant aquest procés hem vist com l'Ajuntament arribava a desacreditar una comissió de veïns perquè s'oposava a un creixement injustificat de Mont-Rodón, injustificat perquè la justificació varia segons el moment: primer una estació de tren que s'havia d'obrir (això sí, sense parlar amb RENFE); després una rotonda... però que nosaltres considerem única i exclusivament justificat per pagar compromisos concrets davant persones concretes. En aquest procés, i sense que es ruboritzés ni una mica, l'equip de govern va arribar a dir que la comissió no representava els veïns. S'ha arribat a desacreditar a títol personal persones integrades en una comissió amb la única voluntat desinteressada de tirar endavant el barri, de voler el millor per als seus veïns. L'equip de govern va provar de desmobilitzar i avorrir una gent que s'havien implicat desinteressadament pel seu barri molt abans que CiU hagués decidit fer-lo créixer sense consultar-los.

Un POUM poc transparent, sense consens, ni participació.

Hem vist com des de la seva aprovació inicial, s'introduïen canvis substancials sense ni tant sols comunicar-ho als veïns. Es vol donar una imatge de transparència, quan en realitat els canvis soferts s'han amagat a la gent, i s'han introduït sense que els afectats en tinguessin coneixement. El que havia d'esdevenir un POUM conegut, participat, assumit i redactat per tots, ha esdevingut un POUM de difícil accés, que es mantenia en secret, apartat de la llum pública, i que només s'ha explicat públicament i a contracor quan per acció d'Esquerra no hi ha hagut més remei que fer-ho en un ple extraordinari, això sí, prohibint i negant la paraula a les persones que van venir, evitant donar explicacions i que la gent expressés els seus dubtes.

L'equip de govern, això sí, va dir que ja l'explicaran quan estigui aprovat. Llavors ens diran què han decidit, però ja no s'hi podrà dir res. Si està bé millor, i si no mala sort, perquè hauran actuat per la llei dels fets consumats. Comunicar-ho i explicar-ho, clar que sí, ben transparentment, amb pèls i senyals, però quan ja tot és dat i beneït. Si quan es va aprovar inicialment vam dir que aquell era el POUM d'en Josep Munmany, avui diem que ara s'aprova el POUM dels senyors Verdaguer i Ledesma.

CiU aprovarà, en solitari, un POUM que no compleix els objectius que hauria de complir. Però ho hem d'acceptar, perquè CiU té 8 regidors i va guanyar les eleccions. Té la legitimitat democràtica i legal per a fer-ho, però ho fa sense el nostre vot, perquè per nosaltres el POUM és, o havia de ser, una eina més per convertir Taradell en un poble viu, actiu, un poble que fos alguna cosa més que bonic i ben arreglat. Aquest és l'adjectiu utilitzat en una època anterior, amb un altre estil de fer les coses, però que avui possiblement ja no respon a la realitat.